

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

El president militant

Sense entrar en consideracions concretes, tot plegat dona una pèssima imatge de l'Estat

En aquesta mateixa Plaça del Poble de l'edició del BonDia del dimarts 8 de març escrivia que a Andorra encara estem ben lluny d'una situació que esvaeixi els fantasmes a propòsit de les ingerències del poder polític o institucional sobre el judicial.

Ho deia a propòsit del tractament processal –una ordenança penal a velocitat supersònica– amb el qual el Govern havia volgut enllestir el cas dels trets a l'edifici de l'Obac, seu de la Policia.

Mai, mai, s'havia vist una celeritat semblant i mai, mai, s'havia constatat en qüestió de tan poques hores que un detingut necessitava atenció psicològica ni s'havia emprat aquesta supersònica constatació com a fonament d'una condemna tan lleu.

No pretenc pas opinar sobre la culpabilitat, o no, del funcionari de policia encausat.

Aquesta persona tenia el mateix dret a la presumpció d'innocència que qualsevol altre acusat.

Però sí que es va conformar amb la qualificació dels fets, que constitueixen una actuació que ha portat a cometre diversos delictes; hem de constatar que ha acceptat, dit sigui en termes col·loquials, la culpa.

Doncs bé, com si no hi hagués prou alarma social per tot plegat ara hem hagut de llegir –el dilluns 21 de març del 2016 a la pàgina 10 de l'edició del *Diari d'Andorra*– una entrevista del president del Consell

Superior de la Justícia que atia el foc.

Afirma Enric Casadevall Medrano que el cas esmentat “hauria anat igual si no hagués estat un policia.”

Sense entrar en consideracions més concretes a l'entorn d'una resolució judicial que desconec, sí que puc manifestar la meva convicció que tot plegat dona una pèssima imatge de l'Estat.

Estic totalment d'acord amb

Probablement Casadevall vol guanyar punts davant dels que el van nomenar

Amb la seva profusió de comunicats sembla més aviat un ministre de Justícia bis

Albert Roig, que a les pàgines de l'edició del divendres 4 de març del *Diari d'Andorra* ja escrivia que els “poders judicial i legislatiu queden doncs en endredit...”.

El president del Consell Superior de la Justícia, persona clarament vinculada a Demòcrates per Andorra, vol defensar el tractament polític de tot plegat. Probablement vol guanyar punts davant els que el van nomenar, precisament per la seva adscripció política, a la presidència del Consell Su-

perior de la Justícia i ara li han de votar l'augment de sou que fa anys que intenta aconseguir. Però als ulls de l'opinió pública, per molt que s'hi esforci, no veiem pas com podrà justificar aquesta diferència de tracte entre l'empleada pública que per apropiat-se uns centenars d'euros va passar setmanes a la presó i un altre empleat públic que, disparant trets contra els despatxos dels seus superiors, posant en greu perill la integritat dels béns públics i de persones, no passa ni un minut a la presó.

L'any 2014 DA va votar al Consell General –amb el suport del PS– la llei que ha permès aquest judici ràpid. Una reforma legislativa que fou un greu despropòsit.

Ara s'afegeix als despropòsits el president del Consell Superior de la Justícia, que amb les revés reiterades compareixences als mitjans de comunicació i la seva profusa producció de comunicats de premsa sembla més aviat un ministre de Justícia bis que no pas el màxim responsable d'un òrgan que té per missió “vetllar per la independència i el bon funcionament de la justícia”. Per primera vegada d'ençà de la creació de la institució hem de suportar un president que fa contínua militància política en defensa del Govern.

Un exemple esborronador de la degradació moral, ètica i estètica que estan patint les institucions d'Andorra en els darrers cinc anys.